

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Ing. K. L.**, dříve **K.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 30.9.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 2.5.2014 s e z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 7.8.2014 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.5.2014 o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 17.4.2014 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 7.8.2014* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 30.7.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly vliv na

pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 8f) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-35% a lékař ČSSZ zvolil s ohledem na aktuální klinický nález dolní hranici, tj. 30%; stanovená míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť její zdravotní stav byl nesprávně vyhodnocen a dle ní odpovídá invaliditě prvního stupně; závěrem bylo navrženo nové posouzení zdravotního stavu a po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované, aby znovu o její žádosti rozhodla, také byly požadovány náklady řízení, ale bez jakékoli specifikace.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 10.4.2014* i ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 30.7.2014* ČSSZ *pracoviště Plzeň* soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 8f) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 18.11.2014 navrhla k důkazu vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo **komise**) a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu dle závěru posudkové komise. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.8.2014 bylo žalobkyni doručeno dne 14.8.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z tohoto důvodu požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni* o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 26.1.2015 za přítomnosti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud zejména zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (7.8.2014) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Po zhodnocení diagnóz a lékařských nálezů uvedených v posudku PK MPSV konstatovala v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ i námitkového řízení, že se u žalobkyně jedná o středně těžkou formu zdravotního postižení uvedenou v kapitole VI položce 8f) přílohy vyhlášky, ale na rozdíl od nich stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti horní hranicí, tj. 35%, pro neurologem při jednání komise

objektivizovanou omezenou flexi a addukci v levém kyčelním kloubu (st. 3), omezenou extenzi v levém kolenním kloubu (st.3), omezení elevace levé dolní končetiny nad podložku, hyporeflexii L2/4 vlevo, areflexii L5/S2 vlevo, taktilní hypostezii v dermatomu L2-L4 vlevo. Dále bylo uvedeno, že z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 citované vyhlášky, ani není důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Dle komise žalobkyně není schopna práce spojené s větší fyzickou zátěží, s manipulací těžkými břemeny, práce ve strnulých polohách páteře, ve zvýšeném riziku prochlazení; je schopna lehčí práce s dodržением podmínek platných pro vertebropaty, v denní směně, je schopna zaměstnání s využitím dosažené kvalifikace s dodržением výše uvedených omezení. Datum vzniku invalidity komise stanovila dnem 4.12.2013 (*propouštěcí zpráva z pobytu v Rehabilitačním ústavu Kladruhy*); lhůta KLP: 31.1.2016. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, odst. 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle

okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 7.8.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 26.1.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 4.12.2013*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.5.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město i v námitkovém řízení – pracoviště Plzeň (přiznáno 30% míry poklesu).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní od 4.12.2013 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 77/2014 ze dne 18.3.2015, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již na základě posouzení zdravotního stavu před OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách.

V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: *Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity*.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

Poučení : **Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).**

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku lze podat pouze za podmínek stanovených v § 102 a následující s.ř.s. ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních a stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 18. března 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně